

Papers

Publicació de la Lliga dels drets dels pobles

Nº 19 / Juny 1999

LA LLIGA ENTRA A LA CIBERNÈTICA

“Tenim plana web i estem a la xarxa telemàtica de Biblioteques”

La Lliga ha entrat definitivament en el món de les noves tecnologies i del ciberespai. Tot i que ja des de l'inici del 1996 utilitzàvem mòdems per comunicar-nos amb Yurimaguas (Perú) i des de mitjan del mateix any disposem d'una adreça electrònica (lliga@pangea.org), podem dir que no ha estat fins aquest any 1999 que hi hem entrat de ple. Tres esdeveniments són els que ens han permès aprofundir en les noves tecnologies de la informació:

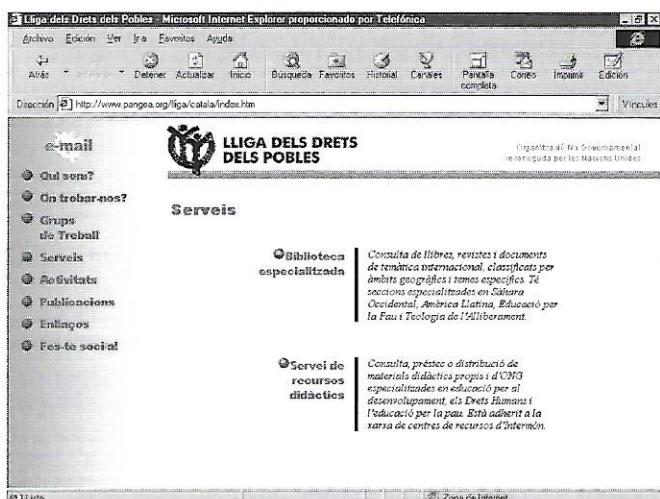
El primer ha estat la subscripció electrònica a diferents serveis de notícies (Amèrica Llatina, Sàhara Occidental, Drets Humans i Àfrica). Això ens permet poder rebre a diari informacions alternatives a les que surten als mitjans de comunicació habituals.

El segon, la possibilitat que els nostres socis i les persones que vénen a fer consultes utilitzin la nostra connexió a Internet per tal de poder buscar informació a Internet. Per últim, però no en menor importància, cal destacar la posada en marxa des de fa ja un mes de la nostra pròpia pàgina web.

LA WEB DE LA LLIGA: <http://www.pangea.org/lliga>

Volem destacar especialment aquest darrer punt, ja que tot i ser el més nou creiem que pot ser una eina útil per fomentar l'intercanvi i el debat. En l'adreça <http://www.pangea.org/lliga> es troben les nostres pàgines, de moment

en català i en castellà. Actualment s'hi poden veure: 1) apartats d'informació de l'entitat (qui som, on trobar-nos, quins grups hi ha, quins serveis oferim, ...); 2) un apartat dedicat a les publicacions que hem editat i editem, tant pel

Aspecte de la plana web de la Lliga.

que fa a dossiers com als articles de les revistes "Papers" i el "Full Informatiu"; 3) informació actualitzada de les activitats previstes; 4) enllaços a d'altres pàgines web relacionades amb els nostres temes.

A més, hi ha un apartat d'urgències, que l'anomenem "La Lliga denuncia", que s'activa temporalment quan des de la Lliga prenem un posicionament davant d'un fet concret, com ha estat per exemple, el manifest pel Kosovo.

En molts llocs de la plana web hi ha la possibilitat de comunicar-se amb la Lliga a través de l'e-mail, per tal d'expressar opinió, crítiques o bé per aportar idees. Amb el temps volem obrir

més espais de debat i intercomunicació, així com poder millorar i ampliar els continguts.

CENTRES DE DOCUMENTACIÓ I BIBLIOTEQUES DE SABADELL EN XARXA (CDSX)

El CDSX és un projecte que té per objectiu informatitzar les biblioteques i centres de documentació d'entitats de Sabadell i posar els seus fons documentals a l'abast de tot el públic. D'aquesta manera es crea una xarxa de biblioteques d'entitats de Sabadell, aconseguint que des de qualsevol biblioteca, centre documental adherit a la xarxa i, fins i tot, des dels domicilis particulars que tinguin accés a Internet, es puguin consultar els registres de totes les entitats que participen en el projecte. Fins ara s'han informatitzat fons de les biblioteques de l'Acadèmia Catòlica, l'ADENC, l'Escola de Música i Conservatori Municipal de Sabadell, *La Lliga dels Drets dels Pobles* i la UES.

A la biblioteca de la nostra entitat tenim actualment més de 2500 llibres especialitzats en els nostres temes, més de 600 Recursos Didàctics, uns 4500 documents fixtats i uns 2200 de temes variats sense fitxar. De moment s'han catalogat tots els documents corresponents als Recursos Didàctics. Actualment s'està entrant l'apartat de llibres i després s'entraran els documents que tenim catalogats, fins completar la totalitat del fons documental.

El projecte CDSX està impulsat per l'Ajuntament de Sabadell amb la cooperació de la Diputació de Barcelona.

Aquesta base de dades CDSX es pot consultar a cada un dels centres consorciats i també a través d'Internet (<http://www.ajsabadell.es/cdsx>).

En América Latina pobreza y progreso conviven. CONEXIONES LATINAS

Actualmente, una tercera parte de Hispanoamérica vive en estado de pobreza, muchos de sus habitantes ni siquiera tienen acceso al teléfono. Pero esto no es óbice para que la red se desarrolle con gran dinamismo: más de un millón y medio de latinoamericanos están unidos a través de Internet, según dicen los últimos sondeos de la Universidad de Costa Rica.

Mientras los gobiernos permanecen impasibles ante el avance tecnológico, sumidos en preocupaciones políticas, económicas y sociales más palpables, la comunidad cibernauta de esta zona crece a buen ritmo. Los más realistas reconocen que aún queda trecho por recorrer y que pertenecer al grupo de países en vías de desarrollo no favorece mucho a la implantación de las tecnologías de la comunicación, cuando urgencias de derechos humanos permanecen inmóviles en las colas de espera de las administraciones pertinentes. Éstos, los internautas realistas, confían en el avance tecnológico y vociferan en congresos especializados que los gobiernos deben apostar más fuerte por el progreso. Las escuelas deberían estar conectadas -exclaman-, las cabinas públicas deberían

contar con terminales para que la gente de pocos recursos pudiera enviar mensajes a sus familiares que emigraron, las tarifas de conexión deberían reducirse y también los inconvenientes para hacerse con un equipo informático y aprender su manejo. Es la voz de la queja que diariamente se esfuerza en cambiar una pizca el panorama actual. Otros, los internautas visionarios llevan años coordinando experiencias fructíferas con hispanos de todo el mundo en Internet, emprenden cruzadas en grupos reducidos y, por último, se sienten orgullosos de poder engrosar la red con nuevas páginas de información, reflexión y diversión. Consideran que la red no es únicamente un asunto de especialistas y manifiestan preocupación por la calidad de los mensajes que hacen

circular y por la libertad de expresión, callada a la fuerza en muchos países de la zona. Técnicamente están preocupados por la rapidez de las conexiones, las tarifas e incluso la llegada del enlace vía satélite.

EL LENTO DESPERTAR

Internet en Latinoamérica está todavía, como quien dice, quitándose las legañas de los ojos, pero tiene unas ganas locas de demostrar que puede ser muy activa. Lo vemos en una noticia apare-

de 12 meses.

Centroamérica obtuvo su primera conexión a Internet, en Costa Rica, en 1993. Se calcula que desde entonces, existen ya más de 30.000 usuarios conectados a algunos de los 30 PSI (Proveedores de Servicios Internet) que existen en la región. Los dominios más utilizados son el comercial (.com), el académico (.edu) y el de organizaciones sin fines lucrativos (.org).

El sector de las telecomunicaciones está en su fase final de reestructuración en la mayoría de estos gobiernos,

excepto en Costa Rica. Toda una paradoja si se tiene en cuenta que conserva el récord de haber sido el primer país de la zona en tener acceso a Internet. En El Salvador y Honduras es donde se percibe con más claridad la brecha que existe entre los estados desarrollados y los subdesarrollados: allí, el uso de Internet es un producto de lujo, prácticamente reservado a los residentes extranjeros. En Nicaragua, la red con aires comerciales no llegó hasta el verano del 1995, y en un año consiguió unos 5.000 usuarios. Por último, hay un factor esencial que distingue a Panamá del resto de sus hermanos: el hecho de ser el único país que cuenta con

una tarifa plana de la compañía telefónica, de 12 dólares al mes (1.700 pesetas).

MÉXICO LINDO, LA CUBA HABANERA Y OTROS

Raúl Trejo Delarbre trabaja en el Instituto de Investigaciones Sociales de la Universidad de México y es miembro de la Internet Society. A finales de enero de este año, participó en el foro "Los negocios de los proveedores de Internet y la competencia de los operadores de telecomunicaciones". En su intervención, expuso la pasividad del Estado ante el avance de las telecomunicaciones. "La problemática más acuciante es que, a punto de expirar el 96,

Hi ha moltes planes web a l'Amèrica Llatina. Ens manca espai per relacionar les principals.
Aquí teniu l'exemple d'una sobre pobles indígenes.

cida en marzo en VENews/Vheadline, un diario electrónico venezolano donde se informa que la venta de PCs en Venezuela se incrementó en un 30%, durante el pasado año, mientras que en Brasil y Colombia creció entre un 13 y un 15%. Por el contrario, las paradisíacas islas del Caribe como Guadalupe, Martinica o las Malvinas están completamente desinternautizadas, si es que es lícito emplear esta expresión.

Lo realmente sorprendente es que mientras en el resto del mundo se duplican cada año el número de hosts, en Latinoamérica crecen por tres. Cuba que tenía un servidor en enero del 96, a finales de año ya contaba con 15; y Colombia que registraba, en un principio, 2.262 pasó a 7.193 en menos

Teléfonos de México (TelMex) anunció un desproporcionado aumento en las tarifas de los servicios para las compañías que ofrecen conexiones a Internet. Un "enlace dedicado" que une directamente a un usuario (habitualmente empresarial) con su proveedor, aumentó de 1.700 pesos a 23.000", se queja indignado. En estos momentos, un mexicano paga 30 dólares al mes (unas 4.300 pesetas) para tener acceso a Internet -tarifa menor que las que se encuentran vigentes en otros países de América Latina-. Según Trejo, mientras al gobierno se le está reclamando que impulse una política que propicie una auténtica cultura de la informática, éste permanece pasivo. Al margen de estas críticas directas al gobierno mexicano, en este país, la masa estudiantil ya dispone de terminales conectadas y hay cafeterías y libreras que ofrecen acceso.

Cuba lleva tiempo instalada en la red. A pesar de la crisis económica y el deterioro continuo de una infraestructura telefónica obsoleta (líneas ruidosas y poco adecuadas para la transmisión de información), desde 1992 acoge varias redes de datos (Tinored, CENIAI, CIGBnet o InfoMed), que han ido creciendo sustancialmente con el paso de los años.

Carlos Armas, director técnico de CIGBnet desde 1991, señala en un informe publicado en Internet que, en Cuba, aún es más complicado establecer comunicaciones aptas que en otros países latinoamericanos, ya que al ser una isla es obligatorio el uso de canales satélite para la transmisión

guía y Uruguay dando vida al WebLatino. A partir de unos grupos de trabajo organizados en la Internet Society del 96, vieron la necesidad de generar recursos de calidad sobre la región de América Latina y hacerlos públicos en Internet. Son también los artífices de Info.Gui@, un sistema de información que fomenta la comunicación. Además, a través de la lista Onda Latina (ondalat@inia.org.uy), discuten sobre diseño, seguridad, apoyo técnico y los mejores enlaces de cada país.

Siguiendo nuestro recorrido bajamos hasta Chile, un país repleto de ingenio e imaginación. El chileno Ignacio Rodríguez explicaba recientemente por e-mail en un foro de debate de hispanoparlantes que este año se iba a emitir el

telecomunicaciones, Argentina es tal vez el único lugar en el mundo en donde hay usuarios que no pueden enviar correo electrónico ni ver las páginas web de aquellas personas, dentro del país, que estén conectadas a otro PSI".

Según un informe realizado por el diario argentino Clarín, en el 96, más de 45.000 argentinos ya transitaban por los hilos de Internet y 500 compañías habían abierto sus puertas. Y para muestra... el caso Quilmes, la mayor cervecera del país, que fue la primera empresa que descubrió las ventajas de contar con una Intranet, diseñada por Oracle, Sun Microsystems y Startel. "Aunque cueste creerlo" -añade el informe de Clarín - "hasta que Quilmes

puso en marcha la Intranet, los distribuidores de la cervecera se pasaban horas junto al teléfono esperando que los atendieran los empleados de ventas, marketing o despachos".

WEBS TRANS-NACIONALES

Mundo Latino es otro gran ejemplo de la contribución y cooperación de un montón de gente para estar unidos a través de la cultura, la tecnología y las iniciativas personales. Se estrenó el 7 de julio de 1995. Durante mucho tiempo, cuando todavía en nuestro país apenas existían páginas en español, era una referencia

obligada para todos aquellos que tenían problemas con el inglés y querían relajar la vista con webs "made in Hispanoamérica".

Joost Schattenberg, director del proyecto, comenta que "como holandés siempre me ha atraído la cultura y la forma de vivir de los latinos: son más directos, abiertos y muestran sus emociones. Al poco tiempo de estrenar mi página personal, me di cuenta que me estaba convirtiendo en el centro de los hispanohablantes en Internet, que se comunicaban en mis foros y tablones, y que empezaban a formar una cibermundial sin fronteras ni nacionalidades. ¡Era el sueño de Simón Bolívar en pequeño y virtual!".

Carme Peiró
WEB Revista electrónica

Un altre web sud-americana.
A la Lliga en tenim algunes de seleccionades.

Festival de la Canción de Viña del Mar a través de Real Audio. "La novedad es Internet. La tecnología permitirá que muchos países nos vean en directo", exclamaba entusiasmado. Y para este mes de abril, entre los días 28 y 29, hay organizado en Santiago de Chile el seminario de diseño y desarrollo de webs e Intranet.

NAVEGANTES MÁS EXPERIMENTADOS

Las primeras conexiones comerciales llegaron a Argentina en mayo del 95; a finales del pasado año, ya acogía a más de 90 proveedores. "Unas 40 ciudades del país disponen de números locales con los cuales acceder a Internet, pero por cuestiones de regulación de las

Quin lloc ocupa l'Àfrica a la Xarxa de xarxes?

@FRICA A INTERNET

Si bé la comunitat científica i les universitats van ser les primeres en fer ús d'aquest nou mitjà de comunicació, la Web (World Wide Web o Xarxa de xarxes), tal com es coneix universalment, es va estendre ràpidament a altres àmbits i a tots els nivells. Milions de persones s'han adonat de les infinites possibilitats que comporta aquesta nova tecnologia: des de intercanviar missatges i documents -a través del correu elèctric o e-mail- fins a la creació de la pròpia plana web que serveixi de presentació de serveis i faciliti informació.

Gràcies als avenços informàtics i tecnològics, els usuaris de la Xarxa poden accedir a milions de pàgines web que circulen pel ciberespai. Actualment hi ha uns 150 milions de ciberautres i els experts asseguren que per l'any 2001 hi haurà, com a mínim 300 milions de persones connectades.

RECOLZAMENT EXTERIOR

La promoció d'Internet a l'Àfrica ha estat possible gràcies a organismes internacionals -com la UNESCO-, agències d'ajuda bilateral i organismes d'investigació que han creat diferents projectes per impulsar les noves tecnologies al continent africà. L'any 1991 es va crear la xarxa RINAF (Regional Informatic Network for Africa) sota els auspícis de la UNESCO. El 1993 es va posar en marxa el projecte CIBECA (Capacity and Infrastructure Building in Electronic Communications Service in Africa). També el PNUD (Programa de les Nacions Unides pel Desenvolupament) va iniciar el programa SDNP (Sustainable Development Networking Programme) destinat a fer que les ONG's poguessin tenir accés a la Xarxa. Gràcies, per tant, a les inversions i recolzaments rebuts des de fora, moltes institucions africanes tenen la

seva plana web, el seu lloc a Internet, al qual poden accedir qualsevol dels 150 milions d'internautes -dels quals una tercera part (55 milions) són nordamericanos- amb només teclejar el nom de la seva pàgina.

UNA FINESTRA AL MÓN

"Estic a Internet, per tant existeixo", sembla que sigui la nova màxima a l'era de la globalització. Així, tots els grups de poder -també els africans- d'Estats i formacions polítiques,

podem accedir a les planes web africanes institucionals, als diaris electrònics del continent o a les universitats.

ÀFRICA A LA CUA D'IMPRESSIÓ

Convé ressaltar l'endarreriment tecnològic en què està immers el continent africà en tots els àmbits, però molt especialment en el de les telecomunicacions. Només un país del con-

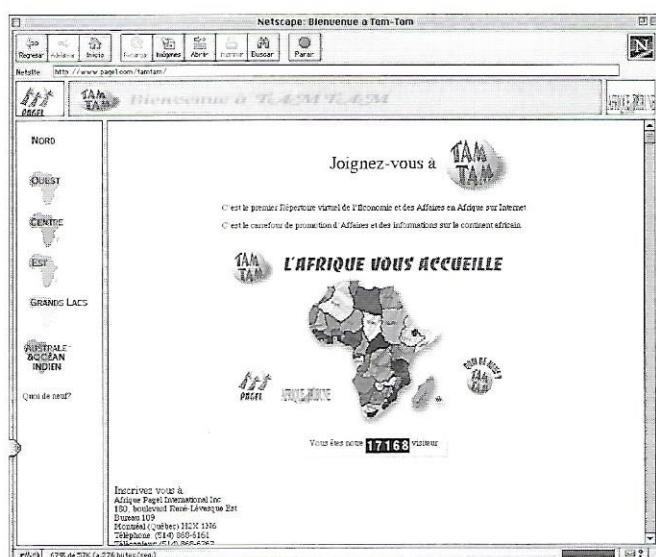
tinent, Sudàfrica, té equips informàtics, infraestructura i personal qualificat a l'alçada de qualsevol país europeu. De fet, el milió i mig d'ordinadors amb què compta el continent, la meitat estan a Sudàfrica, punta de llança de les noves tecnologies. En aquest sentit és interessant destacar la iniciativa de la Universitat sud-africana de Stellenbosch, que ha estat la pionera en la producció i instal·lació d'un satèl·lit, el AfriStar, que va posar en òrbita el passat mes de gener.

A la majoria dels països africans Internet és encara bastant desconeguda. Només els grans grups de poder -govern, empreses i universitats, entre altres-

tenen la possibilitat d'utilitzar les noves tecnologies que estan revolucionant el món de la comunicació. Al 1998 només existien 299 servidors en tot el continent, i un total de 682.375 usuaris.

No hem d'oblidar que el desenvolupament tecnològic actual, incloent el creixement d'Internet com un mitjà de masses, és possible gràcies a l'evolució d'altres avenços, d'altres aplicacions tecnològiques anteriors, que en els seus inicis també van revolucionar el món de les comunicacions: la ràdio, el telègraf, el telèfon varen ser, en el seu moment, petites "revolucions" en la vida quotidiana. Després van arribar la televisió, el vídeo, el fax, el telèfon mòbil, Internet...

Quan encara l'ús del telèfon no és una

Una web sobre l'Africa en general.

diaris i revistes, universitats, instituts d'investigació i tota mena d'empreses i organitzacions estan apuntant-se al nou mitjà que està revolucionant el món de les comunicacions. Per a tots ells disposar d'una plana web suposa tenir una finestra oberta al món, estar presents per a milions de visitants virtuals, possibles lectors, compradors, inversors, viatgers o col·laboradors. Davant l'escassa presència del continent africà en els mitjans convencionals -premsa, ràdio i televisió- Internet obra un nou món de possibilitats per apropar-se a l'Àfrica. Alguns organismes, universitats i instituts americans i europeus tenen apartats dedicats a facilitar informació sobre el continent: estadístiques, història, notícies d'actualitat... Així mateix

cosa generalitzada -a l'Àfrica només hi ha 12 milions de línies telefòniques pels 748 milions d'habitants- (en alguns països tan sols tenen una línia per cada 1000 habitants) no es pot implantar l'ús d'un sistema que perfecciona, assumeix, assimila i necessita de la resta de tecnologies per a funcionar, com és el cas d'Internet.

El retard del continent africà també afecta el preu dels equips informàtics. A més a més, tant la quota de connexió a un Servidor, com la instal·lació de línies telefòniques són molt més cares a l'Àfrica que a Europa o als EUA (La instal·lació d'una línia de baixa capacitat de 64 kbps. val uns 30.000 dòlars al mes a l'Àfrica per només uns 300 dòlars als EUA).

El projecte Worldspace va posar en marxa el satèl·lit AfriStar i servirà de plataforma per a la transmissió de les trucades. Però són les grans companyies de telecomunicacions nacionals i les multinacionals, com *Malaysia Telecom, France Telecom, Compuserve o Global Net*, així com la omnipresent *Microsoft* de Bill Gates, que ja han estès els seus tentacles vers el continent africà.

Els governs africans hauran d'aconseguir una mínima infraestructura, si volen que els seus ciutadans -i no només ells i els grups influents- tinguin accés al ciberespai. Això comporta aconseguir l'estabilitat política dels seus països, invertir molts més diners a l'educació, reduir despeses militars, augmentar els serveis sanitaris bàsics i lluitar contra la corrupció. Així mateix, els països africans haurien d'abastar un desenvolupament econòmic i social bàsic que els permetés passar, per etapes assimilables, d'una economia de subsistència, a l'era digital, sense que això comportés sucumbir a milions d'africans que estan al marge, no ja de les tecnologies, sinó també d'un benestar mínim per a poder viure amb dignitat. Perquè si no, sempre hi haurà "despenjats" del sistema i, per tant, de la Xarxa.

De moment, la gran majoria dels africans, pel que fa a Internet, estan "a la cua d'impressió", és a dir, esperant el seu torn.

ÀFRICA A LA XARXA

Malgrat les dificultats pel desenvolupament i expansió de la Xarxa en el continent, existeixen ja nombroses planes web -algunes elaborades per

universitats americanes o europees- que ens ofereixen tota mena d'informació sobre el continent africà. Ofereixem un llistat d'adreses generals, a més a més d'oficials o institucionals, diaris i universitats.

AFRICA EN GENERAL

www.africaonline.com

Facilita tota mena de dades sobre alguns països africans

www.peacelink.it/afrinews.html

Proporciona tota mena de notícies i reportatges sobre l'actualitat política, econòmica i religiosa.

www.africaindex.africainfo.no

Una de les planes més completes sobre el continent africà.

ORGANISMES ANAFRICANS

www.oau-oua.org

(Disponible en francès o anglès) Plana web oficial de la OUA, Organització per la Unitat Africana.

www.comesa.int

Plana oficial del Mercat Comú de l'Àfrica Austral i Oriental.

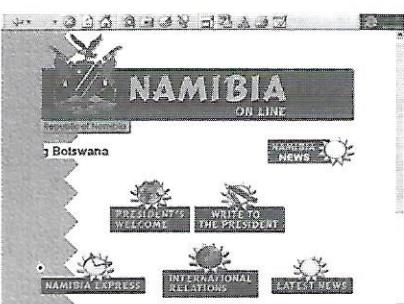
www.un.org/Depts/eca

Plana web de la CEA (Comissió Econòmica per Àfrica).

DIARIS AFRICANS

www.mg.co.za

MAIL AND GUARDIAN (Sudàfrica)

De les poques web oficials dels països de l'Àfrica.

www.lesoftonline.net

LE SOFT INTERNATIONAL (República Democràtica del Congo)

addistribune.ethiopiaonline.net

ADDIS TRIBUNE (Etiòpia)

www.ndirect.com.uk/-n.today/mirror.htm

ABUJA MIRROR (Nigèria)

www.africaonline.co.ci/africaOnline/infos/lejour.html

LE JOUR (Costa de Marfil)

www.imul.com/vision

THE NEW VISION (Uganda)

www.malinet.ml

LES ECHOS (Mali)

www.nationaudio.com/News/Daily-Nation/Today/index.html

DAILY NATION (Kenya)

UNIVERSITATS AFRICANES

www.cs.india-na.edu/hyplan/dmul-holl/etiophia/aau_home.html

Universitat de ADDIS ABEBA (Etiòpia)

www.ci.refer.org/ivoir_ct/edu/sup/un/abi/accueil.htm

Universitat de ABIYAN (Costa de Marfil)

www.bf.refer.org/accueil/edu/sup/univ/accueil.htm

Universitat de UAGADUGU (Burkina Faso)

www.ucad.sn

Universitat de CHEIKH ANTA DIOP (Senegal)

www.imul.com/muk

Universitat de MAKERERE (Uganda)

www.unisa.ac.za

Universitat de UNISA (Sudàfrica)

www.rau.ac.za

Universitat de RAND AFRIKAANS (Sudàfrica)

www.unam.na

Universitat de NAMÍBIA (Namíbia)

www.unza.zm

Universitat de ZÀMBIA (Zàmbia)

ALTRES

www.africanet.com

Plana web per als qui vulguin viatjar per Àfrica a través d'Internet.

ENLLAÇOS D'INTERÈS

SENDERI: Butlletí d'educació en valors

Adreça: <http://www.senderi.org>

Idioma: Català i Castellà

The screenshot shows a web page titled "Senderi" with a sidebar containing a grid of links labeled "Butlletí 1", "Butlletí 2", "Butlletí 3", "Butlletí 4", "Butlletí 5", and "Butlletí 6". Below this, there is a section titled "Qui som?" with a list of links related to the history and mission of Senderi.

Descripció: Aquesta és una iniciativa conjunta de diverses institucions relacionades amb l'educació, entre elles la Lliga. Cadascuna d'elles aporta les seves propostes, la seva experiència i el seu punt de vista sobre el tema. Entre les aportacions hi ha el nom mateix de *Senderi*, emprat per la Fundació Serveis de Cultura Popular per anomenar el conjunt d'iniciatives, activitats i materials que ha promogut en l'àmbit de l'educació en valors.

En la seva web, podem trobar els butlletins apareguts fins ara, tant en català com en castellà.

INTERMÓN

Adreça: <http://www.intermon.org>

Idioma: Castellà

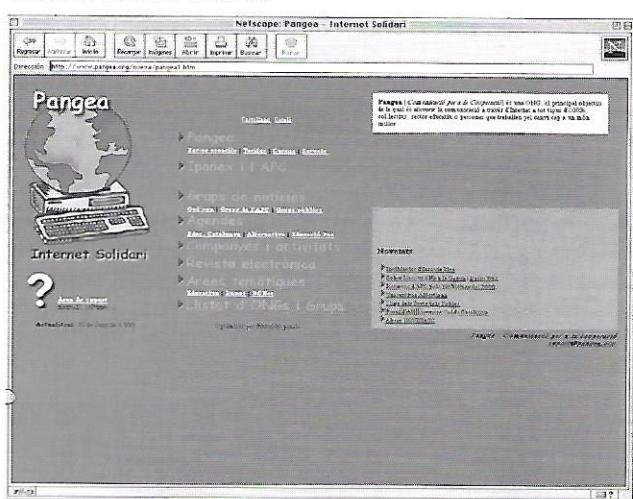
The screenshot shows the homepage of Intermon, featuring a banner with two children, a logo for "S.O.S. INFRAESTRUCTURA", and sections for "Acerca de Intermon", "Proyectos", "Colabora", "Campañas", "Comercio Justo", "Estudios", "Educación", and "Publicaciones". There are also links for "INICIAS", "VIOLENCIA MACHISTA", and "MIGRACIÓN". The footer includes an email address and a phone number.

Descripció: En aquesta web podem trobar tota la informació i activitats que realitza Intermón. Descripcions de projectes, campanyes, publicacions, etc. Com tots sabeu, la Lliga ha col·laborat i col·labora amb Intermón en diversos projectes i forma part de la seva xarxa de Recursos didàctics.

PANGEA

Adreça: <http://www.pangea.org>

Idioma: Català i Castellà

The screenshot shows the homepage of Pangea, featuring a globe icon and a menu with options like "Pangea", "Tínnex i l'APC", "Notícies", "Agenda", "Activitats", "Revista electrònica", "Arxius temàtiques", and "Llistat d'ONGs i Grups". The right side of the page has a sidebar with news items and a "Mòviles" section.

Descripció: Pangea està orientada a les persones o entitats sense ànim de lucre que treballen per la pau, la justícia social, l'educació, la cooperació i el medi ambient, donant accés a la xarxa Internet, així com als fòrums alternatius de discussió. En la seva web podem trobar, a més, una base de dades amb un nombre molt important de col·lectius i associacions de l'Estat Espanyol.

La Lliga és actualment usuària de Pangea, i per tant les seves pàgines web estan en aquest servidor.

ARSO-Association de soutien à un référendum libre et régulier au Sahara Occidental

Adreça: <http://www.arso.org>

Idiomes: Castellà, Anglès, Francès, Portuguès i Italià

Descripció: Aquesta web és actualitzada cada setmana, i en ella trobem informació i notícies referents al poble saharià. Des de documents de l'ONU fins a comunicats de l'agència oficial de premsa del Sàhara. És una de les webs que ens serveix a la Lliga per poder assabentar-nos de l'opinió de la gent de Sàhara Occidental sense intermediaris.

CONGDE: Coordinadora de ONG para el Desarrollo-España

Adreça: <http://www.congde.org>

Idioma: Castellà

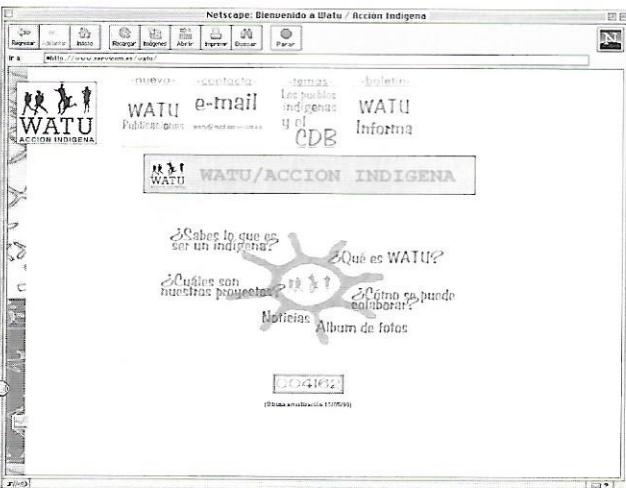
Descripció: La Lliga pertany a la Federació Catalana d'ONGD, que, alhora, està vinculada a aquesta Coordinadora. Un lloc interessant per poder conèixer altres organitzacions que, igual que la nostra, treballen pel desenvolupament dels qui s'emporten la pitjor part.

WATU: Acció indígena

Adreça: <http://www.servicom.es/watu>

Idioma: Castellà

Descripció: Aquesta és la web d'una organització que actua cooperant amb els pobles indígenes, recolzant la lluita a favor de les seves reivindicacions, la seva autodeterminació, el dret sobre les seves terres i territoris.

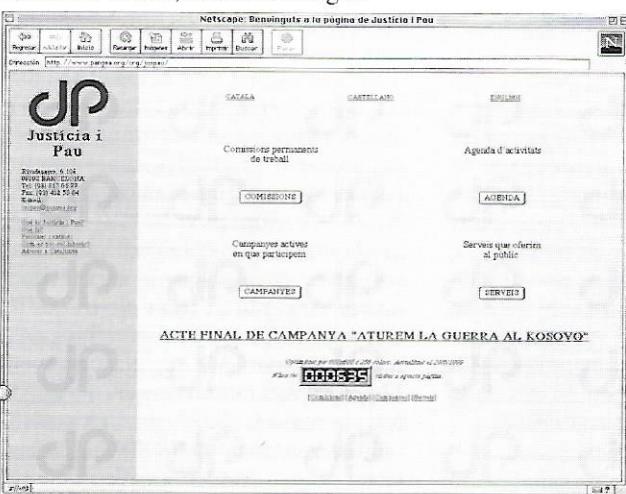
A més disposen d'una secció de notícies, en la qual van apareixent informacions relatives al món indígena.

És una de les fonts d'informació sobre temes indígenes que a la Lliga es consulta periòdicament.

JUSTÍCIA I PAU

Adreça: <http://www.pangea.org/org/juspau>

Idiomes: Català, Castellà i Anglès

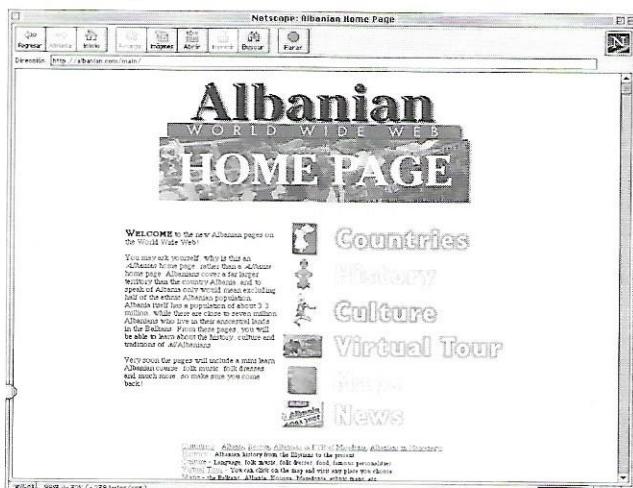

Descripció: Justícia i Pau organitza jornades i campanyes, denuncia violacions dels drets humans, tracta de sensibilitzar l'opinió. Desenvolupa activitats d'incidència sobre els poders públics. Ajuda a estudiants del Tercer Món. Participa en trobades internacionals i efectua gestions a l'estrange. En la seva web trobareu més detalls del seu treball, així com una agenda d'activitats.

ALBANIAN.COM

Adreça: <http://albanian.com/main>

Idioma: Anglès

Descripció: En aquesta web es pot trobar informació sobre Albània i els albanesos, i per tant, també sobre Kosovo. Hi ha enllaços a diaris, notícies, ONG, etc. És també una bona font d'informació per a poder comprendre una mica millor la realitat d'aquest poble.

El fet que a la Lliga tinguem un Grup dels Balcans fa que aquesta web sigui interessant per seguir les notícies del que està succeint.

ASSOCIACIÓ DE MESTRES ROSA SENSAT

Adreça: <http://www.pangea.org/rsensat>

Idioma: Català

Descripció: L'associació de mestres Rosa Sensat és una associació de mestres i altres professionals de l'educació. Entre d'altres activitats promouen i vehiculen la formació continuada, preparant materials per a la reflexió i la pràctica educativa. Organitzen cursos, seminaris, grups de treball, conferències i debats.

Per la seva temàtica, des de la Lliga hi tenim molta relació, especialment des del Seminari Permanent d'Educació.

SETEM

Adreça: <http://www.pangea.org/setem>

Idioma: Català

Descripció: En la web del Setem podem trobar informació respecte a les seves activitats i campanyes.

En diverses ocasions hem col·laborat junts en algun projecte (com ara en els inicis del projecte sanitari de Yurimaguas). A més, tenen una secció molt interessant dedicada al tema del comerç just.

Les contradiccions de l'Àsia ÀSIA AIXECA EL VOL MALGRAT LA CENSURA

Els peculiares governs de l'Extrem Orient intenten, a la vegada, controlar el flux d'informació política a Internet i potenciar les telecomunicacions perquè les seves economies vagin creixent.

Qualsevol internauta que vulgui accedir al web de Playboy a Singapur es troba amb el missatge: "El site al que intenta accedir no està disponible. Si desitja més informació sobre la regulació d'Internet a Singapur, vagi a <http://www.sba.gov.sg>". I és que els tres proveïdors d'accés a la xarxa de l'excolònia britànica tenen l'obligació de filtrar totes les pàgines per les quals els habitants de Singapur prenen navegar, per evitar els continguts que atemptin contra "la seguretat pública i la defensa nacional, l'harmonia social i religiosa i la moral pública". En un país on el xiclet està greument perseguït i portar uns pocs grams de haixix et pot suposar la pena capital, els conceptes de moral i de seguretat pública tenen, de bon tros, un sentit ben diferent de l'occidental: l'homosexualitat és una perversió sexual de la mateixa categoria que la pedofília i una informació periodística que "porti a conseqüències errònies a la societat" atempta contra la seguretat nacional. Als extramurs, però, la subversió ja està agafant cos, a la manera de webs que demanen "responsabilitat, no regulació". Fins i tot el mateix censor reconeix que és impossible controlar-ho tot, que la muralla digital és permeable.

LA XARXA ON QUASI NO HI HA NI TELÈFONS?

De totes maneres, el Gran Germà singapurense no li arriba ni als talons als seus col·legues de Birmània, on el règim militar en el govern va establir, l'any passat, la prohibició de tenir ordinadors connectats a la xarxa. És, si més no curiós que SingTel (Singapur Tele-

com), la telefònica de Singapur, hagi estat l'empresa encarregada de posar el cable per a unir a Birmània amb Internet. Mentre que Laos, aquell paradís per on en Roldán i el Cesid es movien tant a gust, encara no tenen ni connexió. Com li passava a Camboja fins a finals del mes de maig en què es va crear el proveïdor d'accés Camnet. On sí que hi ha un ampli ús d'Internet és a la Xina. Abans de navegar, els usuaris de la xarxa han d'estar registrats al Ministeri de la Seguretat Pùblica

clausurat pel govern. La raó oficial: "Es feien comentaris negatius sobre el país en un e-mail que uns estrangers havien enviat des del cibercafé". No fa falta dir que tota la informació que entra i surt al Vietnam ha de passar pel filtre d'una Oficina de Control. A més a més, el Vietnam exigeix, des del passat mes de maig, una llicència a totes les empreses estrangeres que prenen publicar qualcom en algun dels serveidors del país. Les empreses nacionals no ho poden ni intentar.

En fi, la història d'Internet a l'Extrem Orient és marcada pel ferro roent de la censura. A part dels règims dictatorials s'ha d'afegeir tota una cultura, la xinesa, que es caracteritza pel respecte a l'autoritat i a la veneració de les tradicions. Tal vegada per això la ASEAN, una mena de Unió Europea local, va redactar una resolució per bloquejar els sites que atemptin contra els "valors asiàtics". Indonèsia, on el règim de Suharto té un perfecte control de la població, ho té molt fàcil. Al contrari que els governs de països com Filipines o Tailàndia on el crim i la prostitució campen pels descosits. En

aquest últim Estat la censura té forma econòmica, ja que les taxes que el govern imposa als proveïdors d'accés a les línies telefòniques són molt altes. Les limitacions econòmiques i polítiques són també la causa que la xarxa encara no hagi despertat a l'Índia, el país que té, a la zona de Bangalore, la segona indústria del software més important del món. El govern indi està començant a reaccionar, ja que reconeix que l'èxit de la indústria nacional del software es sustenta, en gran part, en les telecomunicacions, que permeten que els enginyers informàtics del país treballin per a empreses dels EE.UU. o Europa amb sous molt inferiors als occidentals.

Web xinesa.

ca i haver fet una declaració jurada on prometen que "no perjudicaran la Nació ni cometran crims". Tampoc poden accedir a 25 publicacions internacionals, entre les que hi ha la CNN, webs de Hong Kong i Taiwan, sites de dissidents i d'associacions de defensa dels drets humans, com Amnistia Internacional, i a planes pornogràfiques. La revista Xina News Digest és, des de la xarxa, el principal fòrum d'insurrecció en contra del règim xinès.

LLOCS SUBVERSISUS

Curiosament les cabines públiques dels cibercafès s'han convertit en llocs subversius per excel·lència. Així, no fa pas gaire, el Tam Tam cafè, el primer i únic cibercafé del Vietnam, va ser

**José Antonio del Moral
SINGAPUR**

«EL SUPERMERCADO DE LOS DERECHOS HUMANOS»

La Comisión de Derechos Humanos vista por una «stagiaire» novata

Alejandro Teitelbaum, representante de la Asociación Americana de Juristas, me miraba y se reía. Mientras tomábamos un café formuló la tan repetida pero difícil pregunta : « Que te parece la Comisión ? ». Estuve a punto de atragantarme, pues tan sólo dos semanas después de su inicio estaba bastante desconcertada. Tenía la sensación de no entender nada, de haber aterrizado en un planeta extraño y medio loco : una película de espías transformada en realidad, en la que la gente que parece estar tranquilamente tomándose un café está negociando un proyecto de resolución con un ojo, y con el otro vigilando con quien hablan o no hablan los demás ; ONG compitiendo entre ellas, ONG pagadas por gobiernos, toneladas de documentos redactados en un lenguaje « onusiano » faraónico y desapasionado ; horarios de trabajo inhumanos ; sensación de que muy pocas intervenciones son realmente escuchadas por alguien más que el autor y « sus amigos »...

Responderle eso me pareció muy fuerte, aunque tampoco quería parecer demasiado ingenua. Otra ocasión más para utilizar el arte diplomático (responder diciendo sólo lo que quieres decir). Pero como eso es bastante difícil para un novato, al final opté por decir casi toda la verdad : que estaba bastante perdida porque era mi primera vez en la Comisión, en la ONU y en Ginebra. Y continué con el tópico «Pero, muy bien. Es una gran experiencia. Es un buen sitio para aprender muchas cosas y conocer a mucha gente distinta». Fue entonces cuando se rió. Y luego, no sé si para ayudarme en el análisis, dijo : «Esto es el supermercado de los derechos humanos» y, por el tono, me pareció que lo decía no por la variedad de los productos (o sea la cantidad de gente distinta que se puede encontrar) sino por el carácter comercial de sus relaciones («te ayudo o voto a favor a cambio de...»).

Sus palabras me parecieron muy duras,

y bastante «deprimentes», en la segunda semana de la comisión. Luego, después de las votaciones, vi que tenía mucha razón.

Por si fuera poco, la Comisión coincidió en el tiempo con el inicio de los bombardeos de la OTAN sobre Serbia y la intensificación de la limpieza étnica en Kosovo por parte de las fuerzas de Milosevic. Una vez más, la respuesta de la Comisión ante estos hechos no me hacen ser muy optimista sobre su utilidad y eficacia.

Pero no sería justo fijarse sólo en los aspectos más negativos de la Comisión. Aunque imperfecto, es de momento el único foro donde a través de las ONG se da voz a personas y pueblos que de no ser así no la tendrían ; es cierto que poco a poco y después de muchos años hay cuestiones que han ido avanzando (por ejemplo, los indígenas están a punto de conseguir su Foro específico en Naciones Unidas) ; es cierto que es un lugar donde se puede denunciar a los violadores de derechos humanos y proponer soluciones de futuro. Quizás es un grito en el desierto, pero al fin y al cabo es un grito. Además, hay alguna otra alternativa ?

Yo tengo esperanza en la gran cantidad de gente joven que ha/hemos estado en la comisión, en su entusiasmo e ilusión. También tengo esperanza -aunque menos- en que los trabajos de racionalización de la labor de la Comisión que se están llevando a cabo consigan algún día no muy lejano establecer, entre otras medidas y tal como ha decidido la propia Comisión, « mecanismos para obtener respuestas urgentes y eficaces cuando se pongan en su conocimiento alegaciones o inquietudes concernientes a graves violaciones de los derechos humanos, que exijan una aclaración inmediata o desagravio ». Dicen que la esperanza es lo último que se pierde.

Núria Farell
Ginebra, mayo de 1999

DES DE LA JUNTA...

UNA LLIGA VIRTUAL?

Entre altres factors hem pogut constatar que les anomenades tecnologies de la informació i la comunicació ens han professionalitzat. La Lliga hi ha guanyat. Fem més feina i la fem millor.

L'Internet ens facilita un aparador virtual (plana Web), ens comunica instantàniament amb qualsevol part del món (correu electrònic) i ens permet accedir a més documentació sobre els temes que ens preoculen i, per descomptat, oferir la nostra a qui pugui interessar-li. Els avantatges són evidents.

De totes maneres no voldríem caure en la superficialitat de disposar d'uns mitjans moderns pel simple fet de tenir-los o pel prestigi que això pugui suposar. Mes enllà d'aquesta "modernor" hi ha una clara voluntat d'acostar persones i pobles amb unes inquietuds i unes il·lusions ben concretes.

Sens dubte que l'ús d'aquestes tecnologies fa pujar nivell però aquest s'ha de traduir en un millor coneixement de les problemàtiques dels homes i dels pobles dependents i en la mesura del possible incidir en el seu alliberament.

Vicenç Creus i Soley

Biblioteca de la Lliga dels Drets dels Pobles.

De les novetats entrades recentment destaquem:

○ CIUTADANIA MULTICULTURAL

Una teoria liberal dels drets de les minories; Will Kymlicka

Proa, Barcelona, 1999, 291 pags.

Els 184 estats que hi ha al món contenen més de 600 llengües活ives i 5000 grups ètnics. Aquesta diversitat planteja una sèrie de qüestions importants i sovint conflictives: drets lingüístics, autonomies regionals, representació política, reivindicacions territorials, plans d'estudi, política d'immigració i fins i tot els símbols nacionals. Trobar respostes a aquestes qüestions que siguin moralment defensables i políticament viables constitueix el repte principal que tenen plantejat avui les democràcies actuals. En aquest assaig, l'autor esbossa un nou enfocament per a resoldre aquests problemes. No hi ha fòrmules senzilles ni respostes màgiques. I sovint els conflictes són fortament enverinats.

○ IRAQ: ¿UN DESAFIO AL NUEVO ORDEN MUNDIAL?

Alice Bsereni i Eva Forest

Argitaletxe Hiru, Hondarribia (Guipúzcoa), 1999, 283 pags.

Existeixen en el món, en cada moment, zones candents en què es juguen els destins generals del planeta, i quasi sempre aquests punts són aquells en què s'exerceix una gran resistència col·lectiva a la "homogeneïtzació" que tracta d'imposar una força dominant de caràcter imperialista. Així és avui Iraq, una nació petita que ha tingut i té l'atreviment - com Vietnam en el seu moment, com Cuba- de no agenollar-se davant d'aquestes exigències, que la "intelligentsia" al servei dels Estats Units tracta de revestir amb les avariades vestimentes d'un "pensament únic" per a "un nou ordre mundial".

○ LA REVOLUCION CUBANA, ORIGENES, DESARROLLO Y LEGADO.

Marifeli Pérez-Stable

Editorial Colibrí, 1998, 371 pags.

"La singular contribució de la professora Pérez-Stable al nostre coneixement ha estat interpretar com els esdeveniments actuals de la revolució cubana són el resultat natural dels seixanta anys anteriors de la Cuba republicana. El que ens ofereix aquest llibre, en síntesi, és l'esforç intel·lectual més complet i millor sustentat per fer amb la revolució cubana el que dotzenes d'autors han fet amb la mexicana, indicar les arrels nacionals de la rebel·lió i, el que és més important, demostrar que aquestes arrels foren de primordial importància en determinar l'evolució de la revolució en el curs de quasi mig segle" (comentari de Lars Schoultz de la Universitat de Carolina del Nord)

○ ELS KURDS, A L'OMBRA DE LA HISTÒRIA

Jordi Tejel

Llibres de l'Índex, Barcelona, 1999, 240 pags.

Un viatge pel Kurdistán, un país d'una bellesa feridora i d'una història dramàtica durant el segle XX, sotmès a Turquia, Síria, l'Iran, l'Iraq, Armènia i l'Azerbajidjan. La crònica d'un poble que fuig, la història d'una diàspora, però sobretot la descripció de la cultura del món mític dels kurds, les religions, la llengua, la literatura, els costums, el món nòmada, en una exposició que va de la tradició a la modernitat. Les estratègies de resistència kurda al genocidi físic i cultural marquen la rebel·lió i l'epopeia d'un poble negat i promès per la comunitat internacional.

○ LA DIVERSITAT LINGÜÍSTICA

Didáctica i recorregut de les llengües del món; Carme Junyent

Ediciones Octaedro, Barcelona, 1999, 130 pags

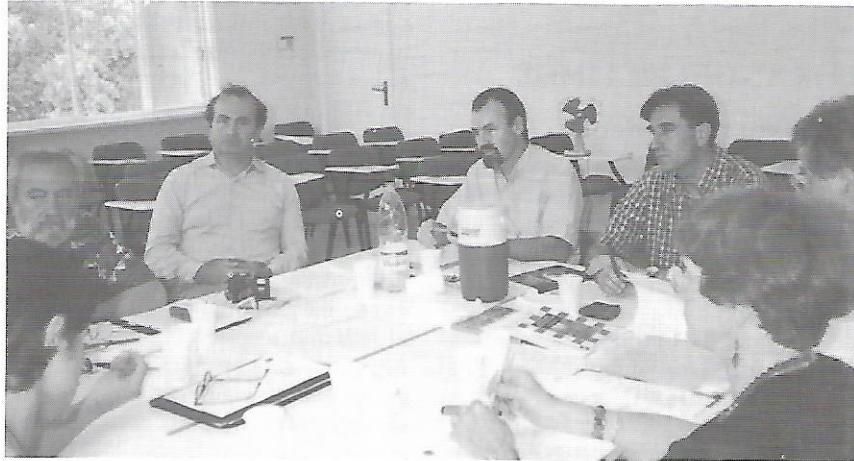
Llibre adreçat especialment als professionals de l'ensenyament i als lectors interessats en els fenòmens del llenguatge. El seu objectiu fonamental és explicar de manera entenedora els mecanismes de la diversificació lingüística, de manera que pugui ser entesa com un fenòmen natural que actua com a mitjà d'adequació a l'entorn i no com un obstacle par a la comunicació. Al mateix temps, es fa èmfasi en els fenòmens de contacte equitatiu que palesen que és possible la convivència i la comunicació sense renunciar a la diversitat ni a les formes de representar el món que han forjat les diferents cultures.

○ Vegeu també la secció "un llibre, un autor" a l'última pàgina

CONGRÉS DE LA LLIGA INTERNACIONAL AL NOVEMBRE

La Lliga Internacional per als Drets i l'Alliberament dels Pobles (LIDLIP), de la qual forma part la Lliga dels Drets dels Pobles de Sabadell, ha convocat un Congrés els dies 20 i 21 de novembre a Donostia (País Basc). Els dos principals objectius de la trobada són, d'una banda, redimensionar l'estructura de l'organització, i de l'altra, decidir la continuïtat o no de la Representació a les Nacions Unides de Ginebra, que depèn bàsicament dels recursos econòmics que es puguin obtenir. També seran punts destacats l'adopció d'uns nous estatuts, l'elecció de nous membres del Consell Internacional, així com la millor coordinació i comunicació entre les diverses Llígues.

Actualment, hi ha seccions de la LIDLIP a Suïssa (Ginebra), Grècia, França (París), Itàlia (Roma, Milà i Florència), Nagorno Karabakh, País Basc i Cata-

Les llígues reunides a Sabadell

lunya (Sabadell i Granollers). De totes, la Lliga de Sabadell és la més activa i la que compta amb més membres. El grup de treball que prepara el Congrés es va reunir a Sabadell els dies

19 i 20 de juny. Una altra reunió d'aquest tipus va tenir lloc a Ginebra a l'abril i la propera i última abans del Congrés es preveu que tingui lloc a Itàlia a mitjan setembre.

DARRERES ACTIVITATS

Concentració per Kosovo al racó del Campanar

El mes de maig ha sigut un mes especialment actiu: Per part de POLITEIA s'ha organitzat el seminari "Educació, Política i Poder"

a càrrec de Ramón Flecha, catedràtic de l'Escola Universitària de la U.B. El Grup de Treball de Bòsnia va organitzar una concentració per Kosovo al racó del Campanar i una xerrada, que va fer en Raül Romeva amb el tema "Preguntes sobre Kosovo".

Conjuntament amb el Casal d'Europa es va fer una xerrada sobre "Turquia i els kurds: La negació d'una realitat" a què van participar Laura Feliu i Albert Mongay.

També conjuntament amb el Casal d'Europa i el Fòrum de Sabadell, es va

celebrar una xerrada/debat sobre la guerra del Kosovo "Les posicions de l'esquerra europea" que va fer la experta del CIDOB en els països de l'Est. Carme Claudín.

El dia 19 de juny es va celebrar un partit de futbol simbòlic contra el deute extern organitzat pel G.A.N. Simbòlic perquè era "blancs" contra "negres", es partia d'un resultat inicial de 5 a 0 a favor dels "blancs" i els gols del "negres" valien la meitat que els dels "blancs". Després hi va haver una arrossada popular on tothom va participar en igualtat de condicions.

LA LLIGA I SARAJEVO: UN LLIGAM CULTURAL

Del 9 al 19 de juliol vindrà a Sabadell, convidada per la Lliga dels Drets dels Pobles, l'Associació artística-cultural Saraj de Sarajevo. Un cop més, la Lliga, a través del Grup de Tre-

ball de Bòsnia, ha fet possible que el lligam cultural amb Sarajevo sigui una realitat. En aquesta ocasió i arreu de Catalunya es produirà un intercanvi de balls i danses entre l'esmentada asso-

ciació i tot un seguit d'esbarts dansaires del nostre país, com és el cas dels esbarts dansaires de Castellar, Rubí, Sant Joan Despí, Sant Cugat i Sabadell. Saraj visitarà Catalunya i ens oferirà tot un conjunt de danses pròpies de la seva terra, de caire multiètnic i de profunda arrel popular. Serà una bona ocasió per poder estrènyer els lligams entre ambdues cultures.

RETALLS DE PREMSA

LOS ANGELES TIMES

El Islam y Occidente

El conflicto en los Balcanes puede convertir la relación históricamente hostil entre el Islam y Occidente en una relación amistosa, especialmente si se consigue el regreso a su tierra de los más de 600.000 refugiados albanokosovares musulmanes. Por primera vez EE.UU. y sus aliados europeos, cuyas culturas son fundamentalmente de raíz cristiana, van a luchar contra un país hermano cristiano, Serbia, para defender a una comunidad musulmana perseguida. Aunque en general se considera el conflicto de los Balcanes como un conflicto étnico, los musulmanes (...) lo consideran una guerra religiosa entablada por los cristianos serbios contra los musulmanes de Kosovo. Los bombardeos de la OTAN contra Serbia en apoyo de los refugiados albanokosovares pueden facilitar e impulsar la coexistencia y la reconciliación cristiano-musulmana. (...) Una mayoría aplastante entre los 56 Estados musulmanes han apoyado con firmeza en la ONU la campaña de la OTAN. El conflicto de Kosovo puede representar el punto final de la tesis propagada por los que, en Occidente, tratan de convertir al mundo musulmán en otro enemigo, y por los que, en el campo islámista, están resentidos por la creciente influencia de Occidente y exigen el enfrentamiento. (...) Esta guerra representa un momento definitivo en las relaciones cristiano-musulmanas.

6 de junio

THE WASHINGTON POST

Oportunidad para Turquía

Quizá Turquía pueda ahora tratar su cáncer nacional, el problema de su agraviada minoría kurda. La oportunidad surge tras el sensacional giro de Abdalá Ocalan, líder del movimiento separatista kurdo encarcelado, al comenzar su juicio por traición. Ha ofrecido abandonar las armas tras 15 años de guerra a cambio de tener un sitio en el tablero político de Turquía. Durante el juicio se ha presentado a Ocalan como el máximo responsable de la muerte de miles de personas en la guerra entre kurdos y turcos. Su conducta debería ser examinada detenidamente para garantizar la adaptación a su recién profesada conversión a la democracia. Un hombre que se enfrenta a una condena segura y a una posible sentencia de pena de muerte quizás tenga razones personales para apaciguar a sus carceleros ofreciéndose a servir al Estado turco. (...) A los kurdos, convivir con los turcos no les será fácil. Los kurdos reivindicarán primero sus derechos culturales y lingüísticos, y después -algunos de ellos-, la autonomía y el autogobierno. Aquellos que titubeen en terreno tan resbaladizo no serán completamente arbitrarios. Constituirán, sin embargo, una invitación al conflicto. Debemos buscar el equilibrio entre las obligaciones de un Estado soberano con su integridad territorial y la autodeterminación deseada por sus elementos étnicos. Hasta el momento, las autoridades turcas han adoptado una posición dura. Los amigos de Turquía deben mantener la esperanza de que tenga la valentía de ampliar su perspectiva y examinar con honestidad la iniciativa de Ocalan.

8 de junio

UN LLIBRE,
UN AUTOR

CRECIMIENTO
ECONÓMICO CON
EQUIDAD, LECCIONES
DEL ESTE ASIÁTICO

Aquest llibre contempla les lliçons que podríem extreure de l'experiència dels països de l'Est Asiàtic, que aconseguiren combinar el creixement econòmic amb l'equitat. Analitza les polítiques socials que van permetre que es compartissin de manera força àmplia els beneficis del creixement i de la prospeïtat, encara que no van arribar a tota la població. Moltes persones han quedat exclòses de les millors generals respecte al nivell de vida, i l'agitació financer actual a la regió planteja greus qüestions, com per exemple, si l'èxit aconseguit, en termes de reducció de pobresa, es pot mantenir en el futur.

Intermó, Edic. Octaedro, Barcelona, 1999, 252 pags.

KEVIN WATKINS va estudiar ciències polítiques a la Universitat de Durham i posteriorment realitzà el doctorat en història índia a la Universitat d'Oxford. Acabats els estudis treballà com a investigador d'assumptes estrangers al Parlament i es va especialitzar en la qüestió xipriota. Des de 1988 fins el 1993 treballà a l'Institut Catòlic per a les Relacions Internacionals, des d'on va dirigir alguns projectes de N recerca sobre agricultura i comerç internacional. Des de 1993 treballà en Oxfam, Gran Bretanya, on és responsable de les investigacions i de la tasca de sensibilitzac i defensa de temes relatius a deute i ajust estructural.

Publicacions: *Fixing the rules: North-South issues in international trade* (CIIR 1993); *Oxfam Poverty Report* i *Oxfam Education Report*. Escriptor ocionalment a diferents periòdics del Regne Unit i d'altres països.

**LLIGA DELS DRETS
DELS POBLES**

Revista Papers

Edita: **LLIGA DELS DRETS DELS POBLES**

Direcció: Quilo Martínez

Consell de Redacció: Carles Cascón, Vicenç Creus,
Núria Farell, Albert Roig.

Imprimeix : Serafí, Indústria Gràfica Publicitària.

La Lliga dels Drets dels Pobles és una Organització No Governamental reconeguda per les Nacions Unides i per la UNESCO. La Secció catalana té la seva seu a:

Sabadell: Ca l'Estruch, carrer Sant Isidre cantonada Lluís;

Granollers: Casal de Cultura Sant Francesc, carrer d'Espí i Grau, 1.

Telèfon i fax: 93 723 71 02 **Adreça Postal:** Apartat de Correus 2045, 08200 SABADELL

e-mail: lliga@pangea.org - web: www.pangea.org/lliga